

Μέχρι το φετινό Μάρτιο υπήρχαν έντεκα ταινίες που είχαν αποσπάσει επτά χρυσά αγαλματίδια στις 94 απονομές της Ακαδημίας.

Στην 95^η απονομή οι ταινίες με 7 Όσκαρ έγιναν μια ντουζίνα καθώς προστέθηκε η *Everything Everywhere All at Once*.

Αλλόκοτο δημιούργημα, που ασφαλώς φέρει την υπογραφή της εποχής του. Τόσο για το περιεχόμενο, όσο και για την υπέρμετρη χρήση της τρέχουσας τεχνολογίας, αλλά και για τους λόγους της βράβευσης.

Ήταν, επίσης, μια παραγωγή οικονομική. Κόστισε περίπου 20 εκατομμύρια δολάρια, τα οποία συγκρινόμενα με τα 400 του *Avatar* ή ακόμα και με τα 170 του *Top Gun Maverick* είναι ψίχουλα.

Μισό αιώνα νωρίτερα, το 1973, το «Κεντρί» (*the Sting*), είχε κοστίσει 5 εκ. δολ., κάποια τριάντα κάτι σε σημερινές τιμές αποφέροντας στους χρηματοδότες του 150, ή κάτι παραπάνω, ένα δις σε τρέχουσες τιμές. Το κεντρί είχε επίσης κερδίσει επτά Όσκαρ.

Όπως και «Η λίστα του Σίντλερ» (*Schindler's List*), 30 χρόνια νωρίτερα, το 1993, άλλη μια παραγωγή με 7 χρυσά αγαλματίδια κερδισμένα, είχε κοστίσει 22 εκ., σημερινά περίπου τα

διπλάσια, φέρνοντας 322 ή με σημερινές ισοτιμίες 644. Μαυρόασπρη βέβαια, που σημαίνει χαμηλότερο κοστολόγιο αλλά με διάρκεια περίπου 50% μεγαλύτερη από το σύνηθες των δυο ωρών.

Τεράστιο οικονομικό μέγεθος ο κινηματογράφος πλέον, βαρύτατη βιομηχανία με αποκλειστικό σκοπό και στόχο να γεννήσει συναίσθημα στον θεατή - πελάτη. Το καταφέρνει αυτό η
everything
Everywhere
All
at
Once
;
είναι το ερώτημα.

Εν

Όλο αυτό το υβριδικό μοντέλο κινηματογραφικής γραφής, που κινείται δανειζόμενο στοιχεία από, ηρωικές περιπέτειες, κόμικ, επιστημονική φαντασία, πολεμικές τέχνες και βίντεο-παιχνίδια, μοντέλο που σάρωσε στη φετινή απονομή, προφανώς απευθύνεται σε ένα υπό δημιουργία νέο κοινό. Νέο και κατά μείζονα λόγο νεανικό.

Κάτι ενδεικτικό για τούτη τη κατηγορία του κοινού είναι το γεγονός ότι το πλυντήριο που χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες των γυρισμάτων, Majers Coin Laundry στο San Fernando της Καλιφόρνια μεταβλήθηκε από μια συνοικιακή επιχείρηση σε τουριστικό αξιοθέατο. Τουρίστες το επισκέπτονται και φωτογραφίζονται στο σκηνικό της ταινίας.

Έξι μέρες κράτησαν τα γυρίσματα εκεί, στην ηλιόλουστη πολιτεία. Αντίθετα τα γυρίσματα στην χειμωνιάτικη, κρύα, νεφοσκεπή Κρακοβία για την «λίστα του Σίντλερ» χρειάστηκαν 72 μέρες για να ολοκληρωθούν

.

Είναι δύσκολο, για έναν θεατή κάποιων έξι δεκαετιών, να βάλει την πολυνίκη ταινία της φετινής απονομής, δίπλα στις εξίσου βραβευμένες των προηγούμενων ετών. Πλην όσων προαναφέρθηκαν μπορεί η The Bridge on the River Kwai και η Lawrence of Arabia να θυμίζουν φθαρμένο περιοδικό της δεκαετίας του '60 που ένας σημερινός 20άρης θα ξεφυλλίσει αδιάφορα, μπορεί το

Out

of

Africa

, να φανεί άνοστη ιστορία αγάπης, το

Dances

with

Wolves

ανεπίκαιρο, ο

Patton

μιλιταριστική ανορθογραφία, το

Gravity

απόπειρα απομίμησης του 2001 οδύσσεια του διαστήματος, ο ερωτευμένος Σαίξπηρ βαρύς,

αλλά, ειλικρινά: μπορεί να σταθεί δίπλα τους

το

Everything

Everywhere

All

at

Once

;